Ч. 46. Неділя 12 марта (27 лютого) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — З буджетової комісиї.

На вчерашнім засіданю палати послів поставив п. Глїбовицкий внесене о реформу войскової процедури карної.

Міністер краєвої оборони ґен. Ґеорґі відповідав на ряд інтерпеляций, між иншими на інтерпеляцию пос. Цеглиньского в справі звороту коштів шпитальних селянинови Іванови Деревляному; на інтерпеляцию п. Трильовского в справі заосмотреня Ник. Ткачука і ин.

Відтак приступлено до дневного порядку т. є до нарад над справозданєм конституцийної комісиї що до зміни закона о стоваришенях.

По кінцевій промові внескодавця п. Пернерсторфера принято змінений закон в другім і третім читаню.

З черги раджено над справозданєм комісиї рільничої в справі ряду посольских внесень маючих на цїли піднесене господарства рільного, плеканя безрог і т. ин.

Промавляв в тих справах міністер рільництва Відман і обговорював подрібно цінні вказівки, містячі ся у внесенях комісиї та обіцяв поміч правительства в справі піднесеня господарства.

По перерваню дискусиї палата приступила до дебати над внесенєм п. Фресcля о знесеню податку від мяса і ухвалила наглячість внесеня. Внесенє то відступлено комісиї податковій.

На тім закінчено засіданє і назначено слїдуюче на второк, дня 14 марта.

В буджетовій комісиї в дальшій дискусиї над відділом „рада міністрів і адміністрацийний трибунал“ пос. Ончул обговорював справу грецко-орієнтальної церкви на Буковині і домагав ся скликаня церковного собору. Застерігає ся против яких небудь односторонних змін стану посїданя в некористь Румунів.

Пос. Шілїнґер заявив, що представителї чеського народу не можуть голосувати за відділом „ради міністрів“, бо не мають довіря до правительства. Правительство обіцяло безсторонну адміністрацию та бережене законів, а тимчасом в практиці діє ся инакше. Бесідник згадав про становище міністра просьвіти щодо lex Pasek, жалував ся на упривилїоване Німців на Мораві та на сторонниче поведене супротив Чехів при списї населеня. Поведене правительства супротив Чехів змушує бесїдникове сторонництво лишити ся в опозициї та голосувати против буджету. Бесїдник пропонує резолюцию, котра домагає ся, щоби оречення адміністрацийного трибуналу оголошувано в сїй мові, в якій внесено жалобу.

Пос. Василько полемізував з пос. Ончулом. Сей посол ствердив сам, що відносини грецко-орієнтальної церкви в Австриї не управильнені нї законом нї розпорядком, отже корона має необмежене право диспозициї. Задумане іменоване руского епископа суфраґана на Буковині не може значить уважатись актом самовільного втручуваня правительства. Загалом слїд зробити конець дотеперішному напрямови церковної адміністрациї, котра попирає винародовлюванє Русинів в росийскім дусї. Плян, порушений пос. Ончулом, приготовленя угоди на церковнім поли між обома народами Русини витають симпатично. До вдійсненя сего пляну правительство обовязане витривати на шляху, на котрий ступило тепер.

Пос. Штайнвендер вказав на конечність великої реформи фінансів, до котрої тепер і правительство і парлямент не спосібні.

Пос. Крамаж заявив, що він і єго товариші будуть голосувати против ухваленя повиции „Рада міністрів“, тому, бо Чехи скрізь чують, що правительство против них ворожо настроєне. Правительство підпирає нїмецку обструкцию в Чехії. Фінансове положенє вимагає, щоби поважно заняти ся фінансовою проблємою,

Зеркало.

Японьска казка.

Написав Г. Фортіне.

Часи зміняють ся а з ними й люди та народи. Розкажу вам оден примір, вистане за тисяч иньших. Нинішні народописці кажуть, що нема на цїлій земли другого народу, котрий би так любовав ся в марних та пустих річах, як Японці; а внаслїдок того не уживають нїгде так богато краски до мальованя лиця і помад та пахощів і пудру, як в Японї. Зеркала найдете там всюди, ними виложені війця, ба й поодинокі части одежі; словом всїлякі предмети.

А преці був колись час, коли Японці не мали й понятя о тім, як то можна подивляти свій власний образ; коли їм навіть і на гадку не приходило приглядати ся свому лицю в гладкій поверхни води або в блискучій політурі домашної обстави. Японці то нарід повен поезиї. З одушевленєм споглядають они на ясне, синє небо, на журкотячий потік, на верболози, що хитають ся від легенького подуву вітру, на дерева покриті цьвітом і на ніжний золотоцьвіт та на уносячі ся у воздусї половики. Подивляти свою власну красу, о тім і не подумали. Они догадували ся, що єсть щось такого, що подобає на зеркало, але то, думали они, їх боги лиш для себе сховали і тим то довідувались навіть найтайнїйших гадок людских.

В тих отже часах жив собі в Наґасакі молодий джінрікі, що після японьского звичаю возив людей легеньким бамбусовим візком на ріжні сторони. Одного разу знайшов він на дорозї, що вела до міста, мале в срібні рамці вправлене зеркальце, котре очевидно загубила якась Европейка. Він таки зовсїм не знав, що то за якась така забавочка, але коли подивив ся в мале зеркальце, то аж перепудив ся і крикнув:

— Чи се може бути? Невжеж то мій батько менї обявив ся! Таки так, то він самісенький, як живий! О чудо над чудесами!

В одушевленю і прославляючи богів спішив він дальше та вельми урадований притискав зеркальце до своїх грудий. Вірив сильно в то, що Будга придумав для него вселаскавійше сей чудесний дарунок і положив єму єго на дорозї. Але що він бояв ся, аби тїй чародійній річи тим не зашкодив, наколиб єї показав комусь другому із людий, то затаїв єї навіть перед власною жінкою. Та бо він бояв ся також, що вештаючи ся всюди зі своїм візком, готов ще де загубити той дорогоцїнний предмет, тож не держав єго при собі, лиш вложив дома в великий камінний горнець і наклав на него всїлякої одежи, щоби єго тим більше укрити. В безнастаннім неспокою і страху о свій скарб, не дбаючи навіть про то, що стратить немало зарібку, покидав він що найменше з десять разів на день своє становище на розї улиці та забігав до „ізсіки“ — хати покритої соломою — щоби тут хоч на хвильку споглянути побожно на чести достойне лице свого батька.

Жінка видячи, що він робить, стала єго очевидно підозрівати. Коли чоловік змішаний оправдував ся перед нею всїлякими вимівками, длячого так часто забігає до хати, крутила она лиш недовірчиво головою. Раз ніби то він забув свою табличку, на котрій було виписане єго імя та число візка; відтак знов серце стало єму дуже бити ся і він мусїв на хвильку прибічи домів та відпочити; иншим разом казав, що так дуже затужив за жінкою, що мусїв аж прибічи домів та хоч раз єї поцїлувати в румяне личко. Але жінка була хитра і невірила тим вимівкам чоловіка. Она зараз зміркувала, що кілько разів він забіжить до хати, то все знайде якусь причину, аби єї на часинку вислати з хати. Догадувала ся, що єсть в тім якась тайна і постановила довідатись єї за всяку цїну. Коли так одного разу джінрікі вийшов з дому, перекинула она все, що було в хатї, так докладно, що аж знайшла в камінним горшку мале зеркальце.

Ледви що взяла зеркальце до рук, то аж зблїдла й крикнула: Боги! Таж то жінка! Тому то він чогось таки не свій, тому такий недбалий! Отже мене вже не любить! Висилає мене завдно з хати, аби міг налюбуватись тою потворою. Аж тепер стало менї в голові ясно. Біднаж моя головонько, тож він мене ошукує! І джінрікова жінка почала плакати в розпуки.

Тимчасом джінрікі прийшов знов домів, аби трохи налюбувати ся чертами свого батька.

але не можна думати лиш односторонно про підвишку податків, але передусім про зменшене видатків і то не коштом економічного й культурного розвою населеня. Теперішне поведене веде до загальної радикалізациї. Ощадність можна осягнути лише при помочи реформи адміністрациї, переважно зменшенем числа урядників, а головно децентралізациєю в державних підприємствах. Промисл мусить брати участь в плаченю податків, але не слід усувати хліборобства в такій мірі як доси, усувати від особисто-доходового податку. Треба сотворити новий фінансовий плян. Треба вистерігати ся позичок на воєнні цїли тай позичок дефіцитових, але позички на економічні і культурні цїли не пошкодять державному кредитови.

Пос. Станек заявляє ся за ревізиєю податкової системи в злуці уздоровленєм краєвих фінансів.

Пос. Вуковіч домагав ся зменшеня коштів адміністрацийної маніпуляциї.

Пос. Д' Ельверт згодив ся на фінансовий плян міністра фінансів.

Пос. Ґурский зазначує, що польске Коло сповнить свої обовязки супротив своєї держави, але своє становище до кождого правительства мусить зробити зависимим від захованя правительства супротив домаганя краю. Головними-ж домаганями польского Кола є: розширене краєвої автономії і більша свобода краю на фінансовім поли, дальше економічне піднесенє краю. В полеміці з пос. Окуневским застерігає ся бесідник против деяких єго зворотів та пробував збивати деякі єго твердженя. Бесідник виступає против перетяженя урядників, що мають кодифікацийні чинности, иншими справами і порушує думку утвореня законодатної секциї, котра підлягала би безпосередно раді міністрів.

Пос. Діяманд заявив, що санация краєвих фінансів серед послів вибраних на основі загального голосованя поти не може мати симпатиї, поки демократизация соймового виборчого закона не дасть працюючим клясам поруки впливаня на краєву господарку. В Галичині горівчаний податок стягає ся в формі примусового податку до 90 кор. від 1 hl на основі краєвого закона. Тепер міністер фінансів хоче майже рівночасно підвисшити державний податок о 60 кор. на hl і сподїває ся, що Галичина покриє третю часть сподїваного відси приходу.

Так отже краї, що економічно найбільше занедбані, мають поносити найбільші тягарі. Міністер повинен заявити у войскових кругах, що піднесене добробуту населеня є в інтересі сили армії. Полемізуючи з пос. Окуневским не виступає против єго змаганя розширеня прав руского народу, але на єго думку не лицює, щоби пос. Окуневский замість домагати ся дарованя кари руским студентам, жадав щоби видати прокураториї польских студентів, що борють ся в Кракові против клерикалізму. Також само депутацию шинкарів у Відни назвав пос. Окуневский несправедливо некультурною демонстрацією, бо їх нужда відбє ся на всім населеню. Рускому народови не поможе апеляції до правительства, анї до корони, лиш взаїмні уступки і пошановане взаїмних інтересів можуть обом народам в краю сотворити користні умови розвою.

Президент міністрів бар. Бінерт пригадує свою програмову заяву, виголошену в палаті послів і зазначує, що інтенциї правительства лишили ся ті самі, а тепер йде лишень о се, щоби програму, котра вискала переважаючу більшість палати, здійснити. Згадав про гармонійне співділане сторонництв опозиции і більшости з австрийским правительством у делеґациях, у чім можна би бачити познаки таких самих відносин в палаті послів. Правительство не тратить з очий ніякої політичної проблеми і у всіх случаях національних антаґонізмів старає ся впливати в поєднуючім дусі. Просить о ухвалене всіх кредитів, вставлених на сю цїль буджету.

На сім наради перервано.

Новинки.

Львів, дня 11-го марта 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер скарбу іменував касиера салїнарного Романа Джулиньского головним касиєром в етатї галицких управ салїнарних. — П. Намістник яко президент гал. Дирекциї лїсів і домен державних поручив люстраторови лїсів Волод. Каратницкому у Львові заряд складу дерева у Львові; асистентови лїсництва Ів. Сьвірскому начальство управи лїсів і домен державних в Турі Великій та переніс управителя лїсів Витовта Маха в Турі Великій до Львова.

— **Товариство руско̂ї ремісничої молодїжи ім. Т. Шевченка.** Сам в день 50-их роковин смерти Кобзаря, в день ювилею став правосильним статут нового товариства під назвою „Товариство рускої ремісничої молодїжи імени Тараса Шевченка (Товариство для опіки над рускими термінаторами)“. Се товариство має ширити просьвіту і чесноту серед рускої ремісничої молодїжи, дбати про поправу економічних відносин серед неї, та опікувати ся рускими ремісничими учевиками (термінаторами). Першим прилюдним виступом товариства має бути також самостійний обхід для звеличаня ювилею Тараса Шевченка. Комітет основателїв робить вже в сїм напрямі відповідні заходи.

— **З „Сїльского Господаря“.** Загальні збори филії „Сїльского Господаря“ в Турцї відбудуть ся дня 18 марта о 12 год. в полудне в салї „Народного Дому“. — Дня 6 с. м. відбули ся в салї „Народн. Дому“ в Перемишли загальні збори филії „Кр. Тов. Сїльский Господар“. Збори отворив голова филії о. Гинилевич та здав справу з діяльности. Предсїдатем зборів вибрано о. радника К. Кузика з Радимна. По зложеню звіту з роботи і стану каси принято до відомости і висказано признанє і високу похвалу цїлому виділови, а особливо о. деканови Гинилевичови, неутомимому і найревнійшому голові филії, котра що до рухливости і діяльности є одною з перших в „Сїльскім Господари“. О. Миколайчук з Торок говорив на темат як „Сїльский Господ.“ має ужити субвенций. Про асекурацию худоби реферував о. дек. Ганилевич. Про засноване спілки для збуту худоби говорив п. др. Кормош. (Спілку засновано). На збори прибув о. пос. Онишкевич, котрого овацийно привитано і здав звіт з діяльности Головного Виділу і програми роботи на будуче та говорив про дослід

Коли заздрістна жінка побачила єго нараз перед собою з виразом несподіваня і загадочним усьміхом на лици, вибухнув єї гнів з дивною силою:

— Ти неробо, ти невірнику! Зрадивсь мене задля другої, що тобі розум відобрала — а держачи зеркальце в руці, кричала чим раз лютійше: Таж я єї знаю, знаю єї добре! Ну, та й сподобалась же тобі така потвора; дійстно, дивно мені, де ти свої очи подїв. Встидай ся, ти безглуздий! Задля такої машкари мене покидати! Ще за двайцять літ буду красша, як тото погане сотворінє!

Джінрікі не знав, що з ним діє ся. Доси ще він не добачив був, що жінка держить веркальце в руці, і длятого не розумів єї гніву, не знав, звідки взялась у неї така заздрість.

— Як то? — став він говорити до неї миленько, — я би мав тебе покидати, моє золото? Моя голубко, моя Кіку, що ти таке говориш? Я лиш тебе люблю, тебе шаную, як —

— Мовчи, не підлещуй ся, бо це удавиш ся, ти брехуне!

А при тих словах підоткнула єму під сам ніс загадочний предмет. Джінрікі не міг все ще полапати ся та став єї ще сильнійше увіряти: Лиш тебе люблю, лиш тебе. Чогож так сердиш ся на мене, моя голубко? Хиба задля тої плиточки? Ну, правда, я не повинен був таїти єї перед тобою, але я не знав, чи єї тобі показати. Таж то преці річ посьвячена духом Будги, в котрій появляєсь дорогоє лице мого батька!

І джінрікі подав їй назад зеркальце.

— Ти мене не здуриш своїми вимівками — відповіла она єму сердито. Ще й важиш ся говорити, що то не образ якоїсь там вітрениці?

І знов їздила єму зеркалом під сам ніс.

А відтак знов аж заходячись від плачу, говорила ледви чутним голосом: Ох! А я мала тебе за такого мудрого, за такого доброго... — тут нараз обтерла собі сльози й розсипалась знову: Ти нужденник, гірший від всіх других; але почекай, я тебе навчу! І знов зайшла ся від плачу та піднесла зеркало в руці.

— На, подиви ся, та скажи мені, чи тота машкара хоч трошки красна!

— Бідна моя Кіку мабуть з розуму зійшла! — промовив наконець джінкірі та зітхнув глубоко.

— Що, то я з розуму війшла?! Я?... Я тобі зараз покажу, що ні. Викину той образ на улицю в болото і тебе разом з ним. Мовчи лиш, не договорюй ся!

— Та вже мовчу!

— Знай-же, що ти зрадник, котрого боги будуть тяжко карати!

— Годїть вже, люба Кіку. Вір мені, кажу тобі вже по сотий раз, що то образ мого батька і присягаю тобі, що лиш тебе люблю. Придиви ся лиш добре єго чертам, єго бурим очам, смаглявому лицю; глянь на то високе чоло, на ті усьміхаючі ся уста; ну, подивиж ся, кажу!

Але Кіку не могла умовкнути. Так дійшло конечно до острих слів, а від слів і до бійки, котрою після тамошного звичаю кінчать ся всякі спори. Переляканий криком станув коло плота сивоусий чернець, що ледви сунув ся улицею, та став розпитувати про причину того непокою.

— Мені видить ся, що ви тут чогось сваритє ся. Огірчаєте собі й без того короткий час житя.

— Ах всечестний отче! — відозвалась Япанка. — Представте собі моє нещастє. Кікі має коханку, хоч ледви може виживити жінку!

— Я найшов тото на улици — сказав джінрікі, показуючи зеркало — а за кождий раз, коли до него загляну, то виджу в нїм образ мого покійного батька, як виглядав тогди, коли я ще був маленький, а він гойдав мене на колінї.

— Не вірте єму, всечестний отче, — говорила крізь сльози Кіку. Я там виджу образ якоїсь вітрениці. Аби тому заперечити, то він видумав собі таку байку...

— Подайте мені тото скло, — перебив їй чернець. Взяв зеркало до рук і споглянув на него з виразом зачудованя. Протер собі кілька разів очи рукою, прижмурював очи... то знов широко їх отвирав... Аж по добрій хвили погладив собі чернець рукою вус і промовив поважно: Ви обоє дурниці говорите. Помиріть ся та жийте дальше в любви і згоді. Я тут не виджу анї твого батька, Кікі, анї твоєї суперниці, Кіку. Видко, що ви якось зле видите, або може якась чародійна сила полудою вам очи заслонила. Лиш менї богове звістують правду. Тота плитка показує в найвірнійшій подобі, якої жадна людска рука не може зробити, образ розпращаного ся з сим сьвітом всечестного черця з поморщеним лицем і сивим вусом. Прото моєю повинностию єсть взяти сей цїнний дар Будги до нашого храму і там зложити єго на вічні часи.

І чернець заткнув зеркальце за пояс, попращав ся з посварившими ся супругами і пустив ся поважно в дальшу дорогу. З далека ще чути було, як клапали єго сандали, коли Кікі і Кіку кинулись одно другому на шию та стали промавляти до себе найсолодшими та найщирійшими словами.

ні поля. Видїл вибрано той сам, що був попередного року. Збори тревали 4½ год., а дискусиї були дуже оживлені. Збори замкнув о. радн. Кузик питриотичною промовою.

— **Величезні катастрофи.** З Ню-Йорку наспіла вість про страшенний вибух в Плезан-Прері, де прийшло до величезного вибуху. Там вилетїло у воздух пять маґазинів пороху, в котрих було більше як 180 тон сего вибухового материялу. Цїла фабрика і кількасот домів в промірі 10 анґл. миль довкола знищені. Вибух дав ся чути аж на 100 миль. В театрах в Чікаґо настав серед публики страшенний переполох. Кажуть, що єсть 350 осіб тяжко покалїчених. Доси знайдено лиш одну особу неживу. Шкоду обчисляють на пів міліона долярів (півтретя міліона корон).

В місцевости Бологоє в Росиї став ся знов кінематоґраф причиною страшенної катастрофи. Підчас представленя настав вибух етеру а в слїд за тим зачало горіти. В сїй катастрофі згинуло 183 осіб, з котрих доси 93 розпізнано і поховано. Кінематоґрафічні представленя устроювали там якийсь Давидов, давнїйше актор і член царского театру в Москві, до спілки зі своїм братом. Давидов стояв сам при апаратї і відозвав ся до публики: Зараз буде видко стовкнене двох поїздів. Не дайте ся лоскотом перепудити. Внаслїдок неосторожности Давидов потрутив фляшку з етером і она упала на землю і розбила ся та настав вибух. Давидов крикнув тодї до публики „Горить!“, але его нїхто не зрозумів.

Всїм здавало ся, що коли сказано „горить!“ то має бути представлений в образах огонь і дехто зачав сьміяти ся. Нараз вибух бальон з воднем. Аж тепер публика зачула дим на добре і зміркувала що горить і хотїла втікати, але не могла, бо як раз цїлий вхід до салї станув в огни. Многі зі страху зімлїли, других затолочено ногами на смерть і розпочала ся страшенна борба о вихід. 45 людем, хоч страшно попекли ся, удало ся вибігти на двір. Всї прочі погинули, або другі їх убили. Між погибшими знаходять ся: цїла родина Штерн, зложена з батька, матери і пятеро дїтий; полициян Семеневов з 4 дїтьми; жінка інжинера бар. Тавбе з двома дїтьми. Купцеви Яковлеву удало ся виратувати з горіючого будинку, але коли побачив, що нема жінки і дїтий, вернув ся за ними до горіючого будинку та й сам згинув. З многих нещасливих жертв знайдено лиш поодинокі части тїла. На місци видко тепер велику купу самих рук та ніг і маленьких частий трупів.

Про подібну катастрофу підчас кінематоґрафічного представленя доносять нинї з міста Абрантель, положеного кілька годин дороги на полудни від Лісбони. Кілько людий там згинуло, покищо не знати.

Всячина

для науки і забави.

— **Ловля оселедців в Північнім мори.** В піст чей найвідповіднїйше говорити про оселедців, бо се якраз риба, котрої в піст найбільше минає ся. У Відни єсть навіть такий звичай, що деякі великі реставрациї в перший день великого посту дають гостям даром оселедця на перекуску і таких перекусок минає ся одного дня до 10.000. Розуміє ся, що в тім єсть свого рода спекуляция, котра містить ся в словах: „Риба хоче плавати“, котрих уживають у Відни жартобливо, коли до оселедця жадають пива. Оселедець то дешева риба, отже можна єї легко ставити за принаду а підливанє оплатить ся, а не дорога тому, що появляє ся в осени і з весни в так величезній масї, що навіть трудно то собі уявити. Так н. пр. в цьвітни 1906 р. явили ся були оселедцї в каналї цїсаря Вільгельма (що іде через Гольштин і сполучає Балтийске море з Північним) коло міста Рендсбурґа в такій масї, що цїлий канал на півтора кільометра далеко був зовсїм а зовсїм заповнений рибою а жителї міста ловили рибу з берега — сїтями в каналї не вільно ловити — кошами, ведрами, цебрами, капелюхами, лопатами або таки голими руками.

А все-таки тота маса оселедців близько берега нїчим супротив тих величезних мас, які появляють ся на широкім мори в часї терла. На сих то оселедців, головно на Північне море вибирають ся тисячі рибаків окремими до того суднами і ся риболовля має велике народно-господарске значінє.

Підчас коли ловля оселедців в Балтийскім мори відбуває ся переважно близько побережа, то на Північнім мори веде ся она лиш далеко від побережа на широкім мори. З нїмецкої сторони займають ся сею ловлею акцийні товариства, котрі мають свої осїдки в містах Емден, Лєр, Норденгам, Бремергавен, Ґестемінде, Брема, Веґесак, Ельсфлєт і Ґлікштадт. Як тоті товариства розвивали ся, видко із слїдуючих чисел: В 1885 р. займало ся ловлею оселедців одно товариство і мало до того 15 суден званих „льоґґерами“; в 1901 р. було вже 7 товариств з 124 льоґґерами, а в 1910 р. 13 товариств з 230 льоґґерами. Льоґґери то особливо сильно збудовані судна вітрилові довготи 20 до 25 метрів, котрі мають дві щогли (машти) так зроблені, що їх можна цокладати і що найменше 13 мужа залоги. Льоґґери мають 70 до 90 а пароплави 110 до 120 неводів (прямокутних сїтий), з котрих кождий єсть на 30 метрів довгий а 7 до 8 метрів широкий (сягає тілько метрів в глубину).

При наставлюваню сїтий, що відбуває ся завсїгди вечером, сполучають всї сїти разом і придержують їх довгою линвою а држать у водї на довгих линвах так, що всї тоті сїти разом творять довгу на 2 або й більше кільометрів стїну, котра звисає прямовисно в глубинї яких 15 метрів під верхнею води. Очка в тих сїтях суть так виміренi, що риба, яка пливе против тої стїни, упхає в сїт голову але неможе цїла влїзти ся і зачіпить ся зявами та не може вже нї сюди нї туди видобути ся. Через ніч позістають неводи у водї і вода несе їх разом з суднами, до котрих они причіплені. Досьвіта зачинають їх стягати і добувати з води на судна. Їх витягають частями з води і виймають оселедцї з очок одного за другим. Коли ловля обильна, то сїти, що виринають з води, виглядають мов плинне срібло а звабленi їх блеском меви лїтають сотками довкола корабля.

— **Нїчого нового.**

— Мошку, де ти був?

— Де я мав бути? Був в Калїмай.

— А що нового в Калїмай?

— Ни, що має бути нового в Калїмай? Нема нїчого в Калїмай.

— Ну, як то може бути? Прецї мусїло щось стати ся в Калїмай.

— Ай вай, пес потребував загавкати.

— Длячого пес потребував загавкати?

— Бо єму хтось станув на лабу.

— Чому єму станув хтось на лабу?

— Бо стояло богато людий.

— А длячого стояло богато людий?

— Длячого стояло? Бо твоїй сестрі зробило ся недобре.

— А длячогож моїй сестрі зробило ся недобре?

— Чому їй не мало зробити ся недобре, коли твого шваґра арештували.

— Мого шваґра арештували? За що-ж єго арештували?

— За що? Бо робив фальшиві грошi.

— Ни, то прецї нїчо нового.

— А хибаж я тобі не казав відразу того.

Телеґрами.

Віденъ 11 марта. Комісия буджетова відбуває нинї наради в присутности міністра справ внутрішних Вікенбурґа. Поки що відрочено розправи о тім, щоби причинити ся до спільних видатків і приступлено до нарад над буджетом міністерства справ внутрішних. Пос. Морзей предложив основний реферат.

Білград 11 марта. Часописи доносять, що ґен. Степанович обняв теку міністра війни, але під услівєм, що буде утворений окремий ґенеральний інспекторат армії.

Солунь 11 марта. В охрестности Тузі на чорногорскій границї прийшло до борби Арнаутів з турецкою сторожею пограничною. Борба була дуже завзята. Згинуло 8 Арнаутів.

Солунь 11 марта. В Старовій (Охрида) в ночи на 9 с. м. дало ся почути землетрясенє. Завалило ся богато домів навіть добре збудованих. Двох людий засипало. Жителї сеї місцевости днують і ночують під голим небом.

Вашинґтон 11 марта. Супротив вістий в ґазетах заявляє тутешний японьский посол, що Японїя не старала ся нїколи в Мехіку о то, щоби там узискати вуглеву стацию для своєї маринарки.

Цїна збіжа У Львові.

дня 10-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·10	до	11·30
Жито	7·20	„	7·40
Овес	8·40	„	8·60
Ячмінь пашний	7·80	„	8·20
Ячмінь броварний	8·20	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	9·50	„	10·—
Бобик	8·30	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	88·—
Конюшина біла	100·—	„	115·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	40·—	„	45·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Чи ви хорі? На ревматизм, подаґру, біль голови, зубів? Може нездужаєте наслідком протягів, простуди? Ану спробуйте усмиряючого болї, цілющого, скріпляючого флюіду ФЕЛЛЄРА з маркою „Elsafluid". Він справді чудовий! То не реклама! Виробляє єго лише аптикар Е. Ф. ФЕЛЛЄР в Стубіци, пл. Ельзи ч. 260, Хорватия.

Кожда з Пань

не опре ся пробі, если огляне не без примусу замовленя прегарні новиин в зефірах, барханах, воалю, сатини, шовку, атласї, оксфортї, адамашку, канафас, обрусах, ручниках і всякого рода полотен. Прошу жадати письменно найновійшої весняної колекциї взорів товарів полотнянних і бавовняиих, котру висилаємо ґратіс і франко. — Комплетні виправи шлюбні, для готелїв, санаторий, і т. и. — Ткальня полотен і перворядний дім висилковий

Братя Крейцар
Добрушка Ч. 11.

Прошу на пробу замовити 30 м. сортованих решток . К 18
6 простирал блїхованих 150/200 тілько . . . К 14
1 шт. румбурского полотна 20 м. тілько . . К 11

На случай несподобаня, товар принимаємо назад.

В житю нїколи більше!
Красна новість!
600 штук за К 4·20 с.

Дуже добрий позолочений годинник прецизийний пунктоально ходячий з ланцушком і 3-лїтною ґваранциєю. Одни модний шовковий крават мужеский, 3 пари хусток до носа, 1 перстень муж. з емітациєю каміня правд., 1 прекрасне кишенкове зеркало, 1 шкіряний пулярес, 1 пара спінок до манкетів з золота дублє з замочком патентованим, 1 альбум з 36 найгарнїйшими видами сьвіта, 5 предметів jux., велика радість для молодих і старих, 1 дуже пожиточний підручник до листів, 20 приборів кореспонденцийних, і до того ще 500 преріжних предметів в хатї потрібних. Всьо разом, з годинником, котрий сам тії гроші варта, коштує лише К 4·20 с. — Висилка за послїплатою.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДІМ ВИСИЛКОВИЙ, КРАКІВ Ч. 154.

На случай неподобаня гроші звертаю. — При замовленю 2 пачок додаю: 1 анґ. бритву, 1 ел. ґарнїтур дамский: 2 бранзолети, 1 пара кульчиків з патентованим замком.

„Olla" фабрика ґуми Відень II/476, Praterstrasse 57. Можна набути у всїх аптиках і лїпших дроґериях. — Поручає звиш 2000 лїкарів. 8—30

Інсерати
до
„Народної Часописи"
і Gazet-и Lwowsko-ї
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка
римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пулярeси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.